

קכה:

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

עין משפט נר מצוה

מסורת הש"ס

א א מ"י פ"ג מהל'
טומאת מת ה' יא:
ב ב מ"י פ"ג ט"ז ס'
הלכה ד:

שיטה מקובצת

א] ככת אהת יד
אהת נוגעת כאן:
ב] הדנוג היינו נמי
מאהיל: ג] המסורגין כעין
שסורגין המטות: ד] אם
שטוח מקרה לחברה
נעשו תקרה ובטל: ה] היו
פרוסים על המת באויר
שטוח וכו' ופסין על
המת: ו] ועינין אותה
תיבות תיבות: ז] להצניע
בהן אוכלים ומשקים:
ח] דאי את ליה טמא
להר לפרש:

אמר ר' ירמיה רישא בטומאה רצוצה בין ב' פגרים עסקינן. הוה מלי למימר בטומאה למטה מטפה עסקינן כדאמרין כסמוך אלף משמעות אלף למעלה מטפה אי נמי לית ליה סכרה דלקמן וא"ת אי בטומאה רצוצה דוקא עסקינן אמאי נקט כסיפא המשכה ע"י

הנוגע בכחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית טהור ואי חד שמוא הוא אמאי טהור אלא קשיא רישא רישא אמר רבי ירמיה בטומאה רצוצה בין ב' מגדלים עסקינן ואין ביניהן פותח טפה דכולה נגיעה היא ומאן תנא דקרי לאהל נוגע ר' יוסי היא ר' דהניא ר' יוסי אומר מלא תרווד רקב מטמא במגע ובמשא ובאהל בשלמא במשא ובאהל הא קא טעין ליה לכוליה והא קא מאהיל אכוליה אלא נוגע הא לא נגע בכוליה אלא לאו ש"מ מאי נוגע מאהיל והא קתני נוגע והא קתני מאהיל אמר אביי למטה מטפה אהל נגיעה למעלה מטפה אהל גרידא רבא אמר אפילו למעלה מטפה נמי נגיעה הוא והיכי דמי אהל גרידא בהמשכה אמר רבא מנא אמינא לה ר' דהניא ר' יוסי אומר חבילי מטה וסריגי חלונות חוצצין בין הבית לעלייה שלא להכניס טומאה לצד שני פרסן על פני המת באויר הנוגע כנגד הנקב טמא שלא כנגד הנקב טהור ה"ד אילימא למטה מטפה שלא כנגד הנקב אמאי טהור מת בכסותו הוא ומת בכסותו מטמא אלא לאו למעלה מטפה וקא קרי ליה נוגע אמר אביי לעולם למטה מטפה ודקאמרת מת בכסותו הוא ומת בכסותו מבטל ליה האי לא מבטל ליה ותהוי כטומאה טמונה בוקעת ועולה קסבר רבי יוסי טומאה טמונה אינה בוקעת ומנא תימרא ר' דהניא ר' תיבת המגדל שיש בה פותח טפה ואין ביציאתה פותח טפה טומאה בתוכה הבית טמא טומאה בבית מה שבתוכה טהור מפני שדרך טומאה לצאת ואין דרך טומאה ליכנס ורבי יוסי מטהר מפני שיכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה וקתני סיפא העמידה בפתח ופתחה לחוץ טומאה בתוכה הבית טהור טומאה בבית מה שבתוכה טהור ותני

הנוגע כחצי זית ומאהיל על חצי זית. צבת אחת ידא' נוגעת כאן והשינה מאהללת כאן: או חצי זית מאהיל עליו. כגון שנתון בקיסוס ותמוז צבולת וזה עומד תחתיו א] ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית כגון חצי זית מוטל ע"ג קרקע והוא עומד אלצו ודף אחד מאהיל על שניהם: אמאי טהור. הלא זה אהל גמור ועיקר אהל האמור צמורה זה הוא כל הצא אהל אהל (ובדברין זה) שהבית מאהיל עליו ועל מת כאלה: רצוצה. כל דבר שאין לו מקום ריח קרי לרצן ופחות מטפה לאו חלל הוא ונקרא מה שצמחו לרצן: מגדלים. של עץ: דכולם נגיעה היא. אפילו הוא מאהיל למעלה מן הבשר הרבה כגון שהיו המגדלים גבוהים והטומאה למטה והוא מאהיל סמוך לראשיתו קרי נגיעה דכיון דלהלמי' היא דטומאה רצוצה בוקעת היו כמאן דמלי טומאה כל חלל שבין שני המגדלים ומאה לא דמקיימה לרבי יוחנן: ומאן טמא. דמתימתין לרבי יוחנן דלוקי להנוגע ויהיו מאהיל: פרווד. קף. רקע. עפר הגמלא צהרון זה מת שהוא רקעניו של מת. ושיעור מלא תרווד הלמ"מ: הא לא נגע כפוליה. דהא כל העפר אינו מחובר יחד והנוגע בלד זה לא נגע בלד זה וכל חד וחד עפרא בלדו נפשיה הוא: אמר אביי. המאהיל למטה מטפה שאין טפה בין ידו לטומאה קרי לה אהל נגיעה. ולאביי לא מיתוקמא מתימתין כרבי יוחנן דלא מיקרי מאהיל נוגע אלא למטה מטפה דהוי נגיעה ואכתי הדר דוקיין קמא לדוכיה נוגע אין אהל מאהיל אהל גרידא למעלה מטפה לא ולי דאיכא כוית בזהל נמי ליטמא. ואביי לא מהדר לאוקמא לרבי יוחנן דהא אביי אוקמה למתימתין צדאין זה כוית ובשישיה והכא קא מהדר לתרווי מילמיה דרבי יוסי דקמי גבי רקב מגע והאל וקשיא לן הא לא נגע בכוליה ומוקי ליה אביי בזהל נגיעה: רבא אמר אפי' למעלה מטפה אהל נגיעה. מיקרי ושפיר מיתוקמא מתימי' כר' יוחנן ורבי יוסי היא: כהמשכה. דבר אחר מאהיל עליו ועל הטומאה דהוא אינו מאהיל על הטומאה ולא הטומאה מאהללת עליו אלא דבר אחר ממשיך את הטומאה עליו: מנא אמרינא

גליון הש"ס

בב' קסבר ר' יוסי טומאה טמונה. ע"י עירובין דף טט ע"א תוס' ד"ה הרי הוא:

הגהות מור"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה או חצי זית וכו' זה עומד תחתיו כאן הפ"ד ורש"י מה"ד ודבר אחר:

קצו"ד רש"י

משייביר. אין כלים.